

[Handelsministeren.]

Det, der egentlig bliver tilbage af særlig Betydning ved Siden af det Forslag, som jeg allerede har omtalt, er Ændringsforslagene Nr. 3, Nr. 8 og Nr. 14. Ændringsforslag Nr. 3 til § 3 gaar ud paa at give Paragraffen en helt ny Affattelse. Jeg betragter det som givet, at det er en Fordel ved dette Ændringsforslag, at der heri staar, at „det paahviler Udvalget at foretage en Undersøgelse, naar der til det fremkommer en skriftlig og motiveret Begæring om Prøvelse af en Prisdannelse af den i § 1 nævnte Art eller af en utilbørlig Foranstaltning til dennes Hævdelse“. At Paragraffen paa anden Maade er blevet svækket, er der neppe nogen Tvivl om, men jeg anser altsaa den primære Bestemmelse for at være af afgørende Betydning.

I Modsætning hertil maa jeg udtale min Beklagelse af, at man har stillet Ændringsforslag Nr. 8, hvorefter 2det Stykke i § 4 skal udgaa. I dette Stykke staar der:

„I særlige Tilfælde, navnlig hvor Prisaftalen ikke kan antages at have tilføjet den forbrugende Almenhed større Skade eller kun har virket i kortere Tid, kan Udvalget dog indskrænke sig til at foranledige Prisaftalen ændret eller offentliggjort, dersom vedkommende Trust, Kartel eller Sæmmenslutning indvilliger i saadan Ændring eller Offentliggørelse.“

Det drejer sig altsaa om to Ting: for det første, at Udvalget i paakommende Tilfælde kan tale sig til Rette med de indklagede, om jeg saa maa sige, indendørs, og dernæst, at der kan finde en Offentliggørelse Sted, rigtignok kun saafremt de indklagede indvilliger deri. Der er dog altsaa en sidste Rest af Publicitet i denne Bestemmelse, den Publicitet, som der lagdes saa stærk Vægt paa under Konferencen i London ved Udarbejdelsen af den Resolution, der er lagt til Grund ved Lovforslagets Udarbejdelse i Handelsministeriet, den Resolution, som i Virkeligheden forpligtede de forskellige Regjeringer til at fremsætte et Lovforslag af den Art, her er Tale om, for Parlamenterne. Jeg beklager, at man har krævet, at dette Stykke skulde udgaa, jeg betragter den nævnte Ændring som en Forringelse af Loven og beklager det saa meget mere, som Lovforslaget i Folketinget jo faktisk blev formet saaledes, som Venstre havde foreslaaet det, og uden mindste Forandring accepteret af os.

Ændringsforslag Nr. 14 maa derimod siges at være en Forbedring, idet Loven herefter vil faa Gyldighed i 5 Aar, medens den efter Lovforslaget kun skulde gælde i 3 Aar.

Jeg mener, at 3 Aar vilde være en alt for kort Tid til virkelig at faa prøvet Lovens forskellige Bestemmelser. 5 Aar maa siges at være en passende Prøvetid. Vi faar saa se, naar de 5 Aar er gaaet, hvorledes Loven har virket. Efter min Opfattelse beror Lovens Betydning, saaledes som den nu er foreslaaet formet, paa den Stilling, som Udvalget kommer til at indtage. Det bliver i Virkeligheden alene det nedsatte Udvalg, der bliver afgørende for, om der skal arbejdes efter denne Lov, eller der ikke skal arbejdes. Og jeg maa ligesom den ærede Ordfører sige, at jeg haaber, at de Retspræsidenter, der skal beskikke de 3 Medlemmer af Udvalget, vil være omhyggelige i deres Valg og træffe Valget ud fra den Forudsætning, at Udvalget vil bestræbe sig for hverken at lægge mere eller mindre i Loven, end der staar i den, men ogsaa at opfylde det Formaal, som tilsigtes opfyldt ved Lovens Givelse.

Den ærede Ordfører har omtalt et Par Ændringer, der har været drøftet i Udvalget, og saa maa det vel ogsaa være mig tilladt at gøre et Par Bemærkninger derom. Den ærede Ordfører nævnte saaledes en Ændring, der var foreslaaet til § 1, og hvorefter der skulde indføres en Bestemmelse om, at Tjenesteydelser af væsentlig Betydning for Almenheden skulde kunne komme ind under Lovens Bestemmelser. Jeg har ikke stillet mig afvisende til et Ændringsforslag, der tog Sigte herpaa, men jeg har fremhævet, at Ændringsforslaget, som det var stillet, ikke kunde være fyldestgørende; der maatte en Klaring til, man maatte nærmere præcisere, hvad det var, man tænkte paa. Jeg vil sige rent ud, at jeg havde en Mistanke om, at hvis dette Ændringsforslag blev vedtaget, vilde man kunne drage Lønarbejderne ind under Loven, og efter de Udtalelser, den ærede Ordfører har fremsat her i Dag, er jeg ikke i Tvivl om, at det ogsaa har været tilsigtet. Derfor er det jo godt, at vi har faaet Sagen klar, saaledes som den nu er klar, og jeg er glad for, at jeg og mine Meningsfæller i Udvalget gav Udtryk for, at en Klaring var nødvendig. Og den Klaring, vi forlangte, var ikke af den Art, at man derved vilde klassedele, tværtimod, den Bemærkning, som den ærede Ordfører gjorde derom, synes mig ganske ved Siden af. Her var ikke Tale om at klassedele, hverken i den ene eller i den anden Retning, her var blot Tale om at give Ændringen og dermed Lovens Paragraf en saadan Form, at ingen kunde være i Tvivl om, hvad Hensigten var.

Den ærede Ordfører har ogsaa omtalt